

ΧΕΙΡΟΤΟΝΗΤΗΡΙΟΣ ΛΟΓΟΣ

26-09-2022

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Τρίκκης Γαρδικίου και Πύλης κ.κ.
Χρυσόστομε,

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Λευκάδος και Ιθάκης κ.κ. Θεόφιλε,

Εκλεκτή των κληρικών χορεία,

Ευλαβέστατοι μοναχοί και μοναχές,

Εντιμότατοι άρχοντες και εκπρόσωποι των αρχών του τόπου

Αγαπητοί εν Χριστώ αδελφοί,

Ούτε τα γράμματα ούτε οι αριθμοί είναι ικανοί ώστε να περιγράψουν τα συναισθήματα που πλημμυρίζουν την ύπαρξη μου τούτη την ευλογημένη ώρα. Με συνέχει η σκέψη, πως εντός ολίγου δια των αγίων, αξίων και τιμίων χειρών σας, σεβασμιώτατε, θα λάβω τον πρώτο βαθμό της ιεροσύνης. Πως το γλυκό όνειρο των εφηβικών και νεανικών μου χρόνων θα μετουσιωθεί σε μεθυστική εμπειρία. Πώς Θα σταθώ σε λίγο μπροστά στο ιερό θυσιαστήριο. Κάτω από αυτό τον πολυέλαιο πριν από 26 χρόνια βαπτίστηκα στα νάματα της ορθοδοξίας και σήμερα εορτή της μεταστάσεως του Αγίου Ενδόξου Αποστόλου και Ευαγγελιστού Ιωάννου του Θεολόγου, του κραταιού προστάτου της ενορίας αυτής, ένευσε ο Θεός την καρδιά σας Σεβασμιώτατε πάτερ και δέσποτα να με εισάγετε εις τα ενδότερα του καταπετάσματος.

Αν στη Παλαιά Διαθήκη, ο Θεός εντέλλεται στο Μωυσή που έτρεχε προς τη φλεγόμενη αλλά μη κατακαιομένη βάτο, να αφαιρέσει τα σανδάλιά του, γιατί πλησιάζει σε τόπο άγιο (Εξ. 3:5), και αν ο Πατριάρχης Ιακώβ, μετά το όνειρο της ουράνιας κλίμακας, αναφωνούσε «ως φοβερός ο τόπος ούτος» (Γεν. 28:17), πόσο μάλλον αγιότερος και φοβερότερος είναι ο τόπος της Αγίας Τράπεζας πάνω στην οποία θύεται και από την οποία προσφέρεται, ο Αμνός και Λόγος του Θεού, υπέρ της του κόσμου ζωής και σωτηρίας. Γι' αυτούς τους λόγους αυτή την αγία και φοβερά ώρα,

συνέχομαι από δέος και συγκλονισμό. Αν όμως αποτολμώ το εγχείρημα αυτό, δεν το πράττω γιατί πιστεύω ότι είμαι άξιος. Αποπειρώμαι, στηριζόμενος στην άκρα φιλανθρωπία και αγάπη του τρισαγίου Θεού. Το μόνο που μπορώ να κάνω είναι να παρακαλέσω για το έλεος της ευσπλαχνίας του και να ελπίσω στην Θεία χάρη, η οποία πάντοτε τα ασθενή θεραπεύει και τα ελλείποντα αναπληρεί, να εμβλέψει και εις εμέ όταν σε λίγο θα εισέλθω «εις το ενδότερον του καταπετάσματος, όπου οι Άγγελοι παρακύψαι ου δύνανται», και θα καταστώ διάκονος της του Χριστού Εκκλησίας.

Ο εισερχόμενος στην ιερωσύνη, οφείλει να είναι λύχνος τον οποίον «άπτει ο Θεός και τίθησιν επί λυχνίας της εαυτού φωτοφόρου καθέδρας, ίνα εξαστράπη φωτισμός τη εκκλησία» αναφέρει ο Άγιος Ισίδωρος ο Πηλουσιώτης (Ισιδώρου Πηλουσιώτου, Επιστολές Ι, ΑΒ' 201C). Μόνο με τον τρόπο αυτό ο Διάκονος γίνεται τύπος των πιστών, ζων ευαγγέλιον και προσλαμβάνων φως, παρέχει φως.

Τις προηγούμενες ημέρες προσπάθησα να γεμίσω την ψυχή μου με προσευχή και βαθύ στοχασμό. Ένοιωσε η καρδιά μου κάτι δυνατό μα και ταυτόχρονα , ανέκφραστο τράνταγμα συγκίνησης με μάτια γυαλισμένα από χαρά και μουσκεμένα από ευτυχία. Θυμήθηκα πως ο πρώτος διάκονος υπήρξε μάρτυς. Και πως πρώτος μάρτυς υπήρξε ο διάκονος. Ότι η ιερωσύνη συμπορεύεται με την οδύνη, με τον σταυρό, με το αίμα. Ο πρώτος Διάκονος της Εκκλησίας έγινε Πρωτομάρτυς. Ο πρώτος μάρτυς της χριστιανοσύνης ήταν ο πρωτοδιάκονος. Αυτόν επικαλούμαι αυτήν την ώρα. Τον Άγιο Στέφανο. Να μην με αφήσει να ξεχασθώ. Να μην με καταβάλλει κανένα μίσος, καμμία παγίδα, κανέναν διωγμό. Να θυμάμαι πάντοτε με τίς άγιες ευχές Σας Σεβασμιώτατε, ότι η ιερωσύνη δεν κινήθηκε στην κοσμική άνεση. Δεν γνώρισε την εύκολη ζωή και την εύκολη διακονία.

Σεβασμιώτατε, αυτήν την ώρα που η κάθε γωνιά αυτού του μεγαλοπρεπούς ναού, οι τοίχοι του οποίου άκουσαν τις χαρές, τις λύπες και τις δεήσεις μου όλα αυτά τα χρόνια, θα φιλοξενήσουν την χάρη του Αγίου Πνεύματος, θέλω να μνημονεύσω εκείνους που φύτευσαν στην καρδιά μου αυτήν την κλίση. Αυτόν τον δρόμο. Θέλω να μην λησμονήσω κανένα στολίδι της ζωής μου που έγινε αφορμή σήμερα να είμαι ρασοφόρος και σε λίγο διάκονος.

Υϊκώς ευχαριστώ εκ βάθους καρδιάς τους πολυσεβάστους κατά σάρκα γονείς μου πρωτοπρεσβύτερο Γεώργιο Κοτίδη και πρεσβυτέρα Παρασκευή οι οποίοι αφιέρωσαν την ζωή τους στην εν παιδεία και νουθεσία Κυρίου ανατροφή μου. Δίπλα στον πατέρα μου αγάπησα την λατρευτική ζωή της Εκκλησίας αλλά και την μέριμνα για τις πνευματικές ανάγκες του ποιμνίου. «Εγώ έγινα παπάς- τόνιζε- και οι παππάδες δεν έχουν ώρα, όποιος με ζητήσει οφείλω να είμαι στο πλευρό του». Για άλλους ίσως είναι μία κοινότυπη φράση μα για μένα αποτελεί την συμπύκνωση των βιωμάτων μου σχετικά με την σταυρική ζωή του ιερέως και μου επισημαίνει την από τούδε και εξής αποστολή μου. Παρά της μητρός μου έμαθα, συν τοις άλλοις, τον ορισμό της «αβραμιαίας φιλοξενίας». Υπήρξε ένα διαρκές μάθημα ήθους, υπομονής, αγάπης, στοργής, θυσίας, μαρτυρίου και μαρτυρίας! Είμαι ευγνώμων για όσα φρόντισαν για εμένα. Δεν στάθηκαν ποτέ εμπόδιο σε καμία απόφασή μου. «Να θυμάσαι πάντα – αυστηρά τόνιζαν- ότι το ράσο είναι άπαξ και δια παντός για αυτό και οφείλεις να το τιμήσεις μέχρι να πεθάνεις. Προσεύχομαι να μην γίνω ποτέ επιλήσμων των ευεργεσιών τους. Η ευχή τους να με συνοδεύει πάντα!

Ένα μεγάλο Ευχαριστώ στην κατά σάρκα αδελφή μου Θεοφανή και τον σύζυγο της Γεώργιο για την στήριξη και την αγάπη τους προς το πρόσωπό μου όπως και σε όλους τους συγγενείς μου οι οποίοι πάντοτε με ενθάρρυναν και στοργικά με περιέβαλλαν.

Ήμουν μόλις 10 ετών όταν με έπιασε από το χέρι ο πατέρας μου και με οδήγησε στον επίγειο Παράδεισο, όπως ακριβώς το αισθάνθηκε η αγνή παιδική καρδιά μου, στο Άγιον Όρος και συγκεκριμένα στην Σκήτη της Αγίας Άννης. Εκεί έμμελε να βρει λιμάνι η τρικυμισμένη από τα κύματα της αμαρτίας ψυχή μου και συγκεκριμένα στον γέροντα της Ιεράς Καλύβης των Αγίων Πάντων. Παντοτινή, λοιπόν, ευγνωμοσύνη οφείλω στον πνευματικό μου ποδηγέτη, αρχιμανδρίτη Χρυσόστομο Αγιαννανίτη, την προσωποποίηση της υπακοής, τον άνθρωπο της προσευχής, του κανόνα, της ακολουθίας, της παράκλησης και της ταπείνωσης. Αυτόν τον νέο δίκαιο καί γέροντα Συμεών πού ακούει ο Θεός και είμαι ακόμη στις επάλξεις, ο οποίος φρόντισε την πνευματική μου ωρίμανση και με αγάπη πολλή και υπομονή με καθοδηγεί και με στηρίζει από την παιδική μου ηλικία. Μπορεί σωματικώς να απουσιάζει λόγω σοβαρού προβλήματος υγείας αλλά εγώ νιώθω το μουσκεμένο κομποσκοίνι του από δάκρυα χαράς και προσευχής για την αναξιότητά μου. Εν τω προσώπω αυτού ευχαριστώ

και όλη την εκλεκτή συνοδεία των πατέρων της Ιεράς Καλύβης των Αγίων Πάντων, του δεύτερου σπιτιού μου, που έγιναν από την πρώτη στιγμή η οικογένεια μου και είναι πάντα δίπλα μου δια της προσευχής και των νουθεσιών τους. Εύχομαι η Παναγία να μεσιτεύει στον Υιό της και Κύριο ημών για την μακροημέρευση και την σωτηρία τους.

Βαθυσεβάστως ευχαριστώ τον σεβασμιότατο μητροπολίτη Λευκάδος και Ιθάκης κ.κ. Θεόφιλο ο οποίος ωθούμενος από πατρική αγάπη προς την ελαχιστότητά μου διόδευσε ξηρά και διέπλευσε θάλασσα ώστε να παραστεί στην προσωπική μου Πεντηκοστή. Ασπάζομαι την δεξιά του και τον παρακαλώ να εύχεται για την παρά Θεού ευλογημένη διακονία μου. Ευχαριστήριο λόγο προσφέρω και στον θεοφιλώς διαποιμαίνοντα την Ιερά ταύτη Μητρόπολη της Εδέσσης Πέλλης και Αλμωπίας κ. Ιωήλ για την ευλογία που πλουσιοπάροχα παραχώρησε, ώστε να τελεσθεί η χειροτονία μου στην γενέτειρα μου. Για έμενα πάντα αποτελούσε πρότυπο κατά πάντα. Από τα τίμια χέρια του έλαβα την χειροθεσία του αναγνώστου στις 26 Σεπτεμβρίου 2009 καθώς και την άδεια του κηρύττειν στις ενορίες της Ιεράς ταύτης Μητροπόλεως. Θα είμαι αιωνίως υπόχρεος για το δυσθεώρητο ύψος των ευεργεσιών του προς το πρόσωπο μου, και είμαι σίγουρος ότι ως φιλόστοργος πατήρ θα δέεται στον Κύριο υπέρ του τέκνου του.

Δοξολογίες αναπέμπω στον Τρισάγιο Θεό ο οποίος σκανδαλωδώς με ηλέησε φέρνοντας στην ζωή μου τον πατέρα, φίλο, μεγάλο αδελφό και πρότυπο μου στα πνευματικά γυμνάσματα. Ευχαριστώ από τα μύχια της καρδιάς μας τον πανοσιολογιότατο αρχιμανδρίτη π. Χερουβείμ Τσίνογλου κατά πάντα και διά πάντα. Μου στάθηκε σε πολύ δύσκολες στιγμές της ζωής μου με απόλυτη ανιδιοτέλεια η οποία στηριζόταν στην άδολη και άνευ όρων εν Χριστώ αγάπη. Όταν οι πειρασμοί με περιεκύκλωσαν και οι έγγιστά μου από μακρόθεν ίσταντο και όταν εξεβιάζοντο οι ζητούντες την ψυχή μου αυτός βρισκόταν στο πλευρό μου και γέμιζε παραμυθία την ψυχή μου. Μονάχα από τον τρόπο που τον κοιτούσα καταλάβαινε τις δυσκολίες που ταλάνιζαν την νεανική καρδιά μου και αφιέρωνε ατελείωτες ώρες για την αποκατάσταση των προβλημάτων μου. Θα είμαι αιωνίως υπόχρεος για την αγάπη του προς το πρόσωπο μου και τον παρακαλώ να δέεται στον Κύριο και τον όσιο Αθανάσιο τον Αθωνίτη υπέρ εμού όπως καταστώ άξιος διάκονος και λειτουργός του Υψίστου.

Πολλές ευχαριστίες καταθέτω και προς το πρόσωπο του πανοσιολογιωτάτου αρχιμανδρίτου Καλλινίκου Δοράκη με τον οποίο μας

συνδέουν άρρηκτοι δεσμοί εν Χριστώ αγάπης. Πάντα προσηνής, μελίχιος και ως φιλόστοργος πατέρας δίπλα μου σε χαρές και στενοχωρίες να με στηρίζει και να με εμπνέει διά των πατρικών του λόγων, ώστε να ξεπερνά τα προβλήματα και να απολαμβάνω τις ευλογίες του Θεού. Οι ευχές του να με συντροφεύουν σε κάθε βήμα της ζωής μου!

Ένα μεγάλο ευχαριστώ για τις ευεργεσίες που αποκόμισα παρά του ιερατικώς προϊσταμένου του ιερού ναού Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Αραβησού πρωτοπρεσβύτερο Ευάγγελο Γιακουμίδη διότι τρία ευλογημένα χρόνια τα οποία διηκόνησα το ιερό αναλόγιο του ναού δεν με λύπησε ποτέ. Αντιθέτως ουκ ολίγες φορές με βοήθησε ποικιλοτρόπως σε κάθε πνευματική και υλική ανάγκη μου. Ο μεταμορωθείς Κύριος εύχομαι να του χαρίζει την κατ άμφω υγεία ώστε να επιτελεί το θεάρεστο έργο της διαποιμάνσεως της ενορίας στην οποία τον έταξε η εκκλησία.

Μία αγρυπνία οδήγησε τα νεανικά μου βήματα στην όμορφη και ακριτική πόλη του Σιδηροκάστρου που έμελλε να γίνει η πόλη της καρδιάς μου μέσα από την διακονία μου στο ιερό αναλόγιο του Ιερού Ναού Αγίας Παρασκευής Σιδηροκάστρου. Ευχαριστώ μέσα από τα βάθη της καρδιάς μου τον σεβασμιώτατο μητροπολίτη Σιδηροκάστρου κ.κ. Μακάριο για το πατρικό ενδιαφέρον του σε κάθε βήμα της ζωής μου. Άπειρες ευχαριστίες οφείλω και στον ιερατικώς προϊστάμενο του ναού της αγίας Παρασκευής πρωτοπρεσβύτερο Παύλο Παπαδόπουλο για την υποδειγματική αγάπη με την οποία με περιέβαλλε και το άπτωτο ενδιαφέρον του για κάθε πτυχή του βίου μου. Στο πρόσωπό του ευχαριστώ και τον συμψάλτη και εκλεκτό φίλο μου τον κ. Πέτρο Ρώμα αλλά και όλους αναιξερέτως τους διακονητές του Ναού που με αγκάλιασαν από την πρώτη ημέρα. Εύχομαι η Αγία Παρασκευή να πρεσβεύει στον Κύριο διά την σωτηρία τους.

Ευχαριστώ επίσης τις μοναχές που σήμερα παρίστανται εδώ κι προσεύχονται για την αναξιότητα μου. Εξαιρέτως δε την καθηγουμένη της Ιεράς Μονής Κοιμήσεως της Θεοτόκου Λάκκας Μαρία μοναχή αλλά και την καθηγουμένη της Ιεράς Μονής Παναγίας Παραμυθίας και Αγίου Γεωργίου Ανύδρου Ιωάννα μοναχή και την περί αυτήν συνοδεία για όλα όσα έχουν προσφέρει για την ελαχιστότητά μου από την παιδική μου ηλικία μέχρι και σήμερα αλλά και για την αρωγή τους στις δοκιμασίες και θλίψεις μου.

Για την παρουσία τους στην σημερινή ημέρα θα ήθελα να ευχαριστήσω τον οσιολογιότατο γέροντα Δαμασκηνό και την συνοδεία του

που κόσμησαν σήμερα το δεξιό αναλόγιο και μετέφεραν την αγιορείτικη αύρα δια των ψαλμάτων τους σε αυτή την ξεχωριστή ημέρα για μένα αλλά κυρίως για την έμπρακτη αγάπη τους προς το πρόσωπο μου. Συγκινούμαι βαθύτατα διότι οι άνθρωποι που άκουγα από τις κασέτες κάθε βράδυ από μικρό παιδί μέχρι και σήμερα και νοερά χανόμουν διά της προσευχής στα μονοπάτια της Αθωνικής πολιτείας παρίστανται σήμερα εδώ και προσεύχονται για μένα. Επίσης, ευχαριστώ και τους εκλεκτούς φίλους μου οι οποίοι κινούμενοι από την αγάπη προς το πρόσωπο μου ελάμπρυναν σήμερα το αριστερό αναλόγιο.

Ως νέος φοιτητής σπούδασα τα ιερά γράμματα στην Θεολογική σχολή του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και συνδέθηκα με πλήθος νέων με τις ίδιες ανησυχίες και οράματα. Μερικοί εξ αυτών που θα ήθελα να ανφέρω είναι ο πανοσιολογιότατος αρχιμανδρίτης Δαυίδ Σταυρινός, Ιεροδιάκονος Κωνσταντίνος Κωνσταντάκης, Θεόδωρος Χατζνευστρατίου, Απόστολος Χατζηγεωργίου και Γεώργιος Μαρέλης. Εξ αυτής δε της θέσης θα ήθελα επίσης στο πρόσωπο του συμβούλου καθηγητή μου στις μεταπτυχιακές σπουδές μου πανοσιολογιωτάτου αρχιμανδρίτου Νικοδήμου Σκρέττα να εκφράσω τις εγκάρδιες και θερμότερες ευχαριστίες καθώς και την βαθιά ευγνωμοσύνη μου σε όλους του δασκάλους και καθηγητές μου όλων των βαθμίδων, πολλοί από τους οποίους σήμερα παρίστανται συμπροσευχόμενοι για την ελαχιστότητά μου, για την προσφορά τους.

Πολλές ευχαριστίες οφείλω και στον διευθυντή της σχολής της Βυζαντινής μουσικής της ιεράς μητροπόλεως Εδέσσης Πέλλης και Αλμωπίας «Ρωμανός ο Μελωδός» κ. Αριστοτέλη Βογιατζόγλου για όσα με αγάπη έπραξε για εμένα. Αλλά και όλους τους δασκάλους μου και μετέπειτα συναδέλφους μου για την συμβολή τους στην εκμάθηση της ψαλτικής τέχνης. Ακόμα θα ήθελα να ευχαριστήσω και όλους τους μαθητές μου για την εμπιστοσύνη τους προς το νεανικό μου πρόσωπο.

Ευχαριστώ όλους τους ιερείς, διακόνους και λαϊκούς, τους εγγύς και τους μακράν, που ξεκίνησαν από μακριά αφήνοντας τις πολλές υποχρεώσεις τους για να παρευρεθούν στην χαρά μου και να προσευχηθούν για τον ελάχιστο αδελφό τους. Προσεύχομαι στον Θεό, ώστε να τους χαρίσει κάθε ευλογία στην ζωή τους και να τους καταστήσει συγκληρονόμους της ουρανίου Βασιλείας Του.

Αέναες ευχαριστίες οφείλω στους συγκυρηναίους μου σε κάθε δυσκολία της ζωής μου τους κολλητούς μου φίλους οι οποίοι δεν σταμάτησαν ποτέ να με στηρίζουν και να με αγαπούν παρ'όλα τα ελαττώματα μου. Είναι σήμερα εδώ με φωτισμένα από χαρά πρόσωπα και αυτό είναι το καλύτερο δώρο για εμένα. Τους ευγνωμονώ και δεσμεύομαι ότι θα κατέχουν πάντα μία θέση στο κομποσκοίني μου και θα είμαι δίπλα τους πάντα κυρίως διά της προσευχής.

Λένε πως τους ωραίους τρόπους τους κάνουν οι καλοί και ωραίοι άνθρωποι. Σε ένα τέτοιο τόπο γεννήθηκα και μεγάλωσα. Ευχαριστώ τον κάθε ένα Μυλοτοπιανό ξεχωριστά για τα όσα μου δίδαξε και προσέφερε για έμενα. Γονατίζω μπροστά του και τον ασπάζομαι ζητώντας ταπεινά να προσεύχεται για εμένα και να με συγχωρέσει για όσες φορές τον πίκρανα άθελά μου. Να είστε σίγουροι αδελφοί εν Χριστώ και κάτοικοι αυτού του ευλογημένου προσφυγικού χωριού ότι θα ζείτε πάντα στην καρδιά μου και θα προσεύχομαι πάντα για τον καθένα ξεχωριστά. Θα θυμάμαι πάντα τον τόπο μου και τους αρχοντικούς, ευγενικούς και φιλόξενους ανθρώπους του. Ποτέ στην ζωή μου δεν θα επιτρέψω να γίνω αχάριστος, αγνώμον και κληρικός που ξεχνά!!! Ποτέ λοιπόν δεν θα ξεχάσω τα όσα για εμένα κάνατε με τόση αγάπη, στοργή, υπομονή και κατανόηση ο κάθε ένας από εσάς ξεχωριστά.

Ιδιαίτερος δε ευχαριστώ εκ βαθέων όλους τους συνεργάτες μου στις κατηχητικές δραστηριότητες της ενορίας οι οποίοι όλα αυτά τα χρόνια όχι μόνο δεν αποτέλεσαν τροχοπέδη στην υλοποίηση των επιθυμιών μου αλλά έπρατταν τα μέγιστα αφήνοντας τις οικογένειες και τις ποικίλες υποχρεώσεις τους για το κατηχητικό έργο της ενορίας. Εύχομαι ο άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος να πρεσβεύει για την σωτηρία των ψυχών τους.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω, επίσης, και όλα εκείνα τα πρόσωπα τα οποία αφανώς αλλά πάντα κινούμενα από το άγιο πνευμα κοπίασαν και συνέβαλλαν τα μέγιστα για την διεξαγωγή της χειροτονίας μου. Εύχομαι ο Θεός να τους χαρίζει πλουσίως τα επί γης αγαθά και εν τω μέλλοντι αιώνι ζωήν την αιώνιον.

Πέρα όμως όλων αυτών των οφειλομένων ευχαριστιών, ενθυμούμενος τον αγ. Ισαάκ τον Σύρο, ο οποίος αναφέρει πως οι μεγαλύτεροι ευεργέτες είναι οι πειρασμοί και οι δοκιμασίες (Αγίου Ισαάκ Σύρου, Περί Πειρασμών), αισθάνομαι την ανάγκη να ευχαριστήσω και

όλους εκείνους που με οποιοδήποτε τρόπο με συκοφάντησαν, με εδίωξαν και με ελύπησαν. Το χέρι του Θεού επέβλεψε επ' εμέ και με κράτησε όρθιο τις δύσκολες αυτές ώρες των θλίψεων. Τους συγχωρώ και προσεύχομαι για αυτούς. Οφείλω όμως να ζητήσω συγνώμη και από όσους ηθελημένα ή άθελα εγώ ο ίδιος στενοχώρησα στην μέχρι τώρα πορεία μου.

Έσχατον δε ως πρώτον πάντων κατά τον Κυριακό λόγο θα ήθελα να ευχαριστήσω εσάς σεβασμιότατε πάτερ και δέσποτα. Είμαι βαθειά συγκινημένος διότι ο άνθρωπος που αγάπησα από μικρό παιδί, που ανυπομονούσα να έρθει για να περάσω ώρες μαζί του, ο άνθρωπος που με βοηθούσε στα διαβάσματα μου, χάριτι Θεού σήμερα θα με εισάγει στα ενδότερα του καταπετάσματος. Αποτελεί ύψιστη τιμή και ευλογία για έμένα να λάβω τον πρώτο βαθμό της ιεροσύνης δια των τιμών χειρών ενός ιεράρχη που διακρίνεται για την αγάπη και την ανεξικακία του. Πλημμυρίζει η ψυχή μου από αισθήματα ευγνωμοσύνης προς το πρόσωπο σας σεβασμιότατε για τις ευεργεσίες σας και υπόσχομαι να ευαρεστήσω τον Θεό και την Εκκλησία εν τω προσώπω υμών.

Περαίνω τον λόγο μου γονατίζοντας και ζητώντας τις πρεσβείες της Παναγίας της Γοργουπηκού, του Αγίου Ενδόξου Αποστόλου και Ευαγγελιστού Ιωάννου του Θεολόγου, του αγίου ενδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του Τροπαιοφόρου και του οσίου θεοφόρου πατρός ημών Αρσενίου του Καππαδόκου καθώς και την θερμή προσευχή όλων όπως χάρις του αγίου Πνεύματος να αναπληρώσει τις ατέλειες μου, ώστε να καταστώ εύχρηστος τω Κυρίω και της Εκκλησίας Του.

Καί νῦν καιρός τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ δέσποτα ἅγιε εὐλόγησον!